Spring

here we grow

Error 404 : Feeling not found

ระบบปฏิบัติการไร้ความรู้สึก

อิสญะ : เรื่อง

ReenP : ภาพ

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

แด่...ทุกความรู้สึกที่ยังคงอยู่

คำนำสำนักพิมพ์

ยิ่งใช้ชีวิตนานวันเข้า หลายครั้งเราเลือกที่จะปิดรับความรู้สึกที่เกิดขึ้น

แรกๆ ก็เหมือนจะดีที่ไม่ต้องรู้สึก ไม่ต้องรับรู้ ไม่ต้องเจ็บ ไม่ต้องเสียใจ

แต่นานวันเข้ายิ่งกลายเป็นด้านชากับทุกสิ่ง ชินชากับทุกอย่างที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า

บางครั้งอาจลืมไปแล้วว่าเราเคยรู้สึกแบบนั้น

เคยเสียใจกับบางเรื่องขนาดไหน

เคยคิดถึงใครบางคนจนยากที่จะไปต่อ

เคยเศร้ากับการสูญเสียบางอย่างไป

เคยมีความสุขกับอะไรที่ง่ายกว่านี้

จริงๆ แล้วการไม่รู้สึกกับอะไรเลยทำให้เราโอเคหรือเปล่า

ทำให้เรามีความสุขกับการใช้ชีวิตจริงๆ ไหม

ลองปล่อยให้หัวใจได้รู้สึกในแบบที่ควรรู้สึกดู...อีกครั้ง

ไม่ว่าความรู้สึกนั้นจะเป็นแบบไหน

หวังว่าเธอจะผ่านมันไปได้ หรือถ้ามันเป็นความรู้สึกเชิงบวก อย่างน้อยก็มีสิ่งที่น่าจดจำเพิ่มขึ้นอีกโมเมนต์นะ

Spring

คำนำผู้เขียน

ในยุคที่เทคโนโลยีเติบโตเร็วกว่ามนุษย์ และเทรนด์รอบตัวหมุนไวจนตามไม่ทัน เราคือคนรุ่นที่เติบโตมาตรงจุดตัดระหว่างยุคแอนะล็อกและความล้ำสมัย หลายครั้งเราเริ่มรู้สึกเหนื่อยหน่ายกับความซับซ้อนของระบบใหม่ๆ เริ่มเข้าใจความไม่เข้าใจของคนรุ่นพ่อแม่ และเริ่มตามเทรนด์ของเด็กรุ่นนี้ไม่ทัน จนเกิดความรู้สึกวูบหนึ่งว่าถ้าไม่ปรับตัว เจนเนอเรชันของเราก็จะถูกทิ้งไว้ข้างหลังอย่างช้าๆ และเพื่อไม่ให้ถูกลืม เราไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องคอยอัปเดตตัวเองให้ทันโลก ท้ายที่สุดแล้ว ไม่ว่าจะเป็นระบบคอมพิวเตอร์หรือมนุษย์ในปัจจุบัน ต่างก็ต้องคอยอัปเดตแพตช์ชีวิต และปรับตัวอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งอาจไม่ต่างอะไรกับการดิ้นรนขั้นพื้นฐาน เพื่อเอาชีวิตรอดในโลกที่เปลี่ยนผ่านไปทุกวัน

ทว่าท่ามกลางการวิ่งตามโลกจนเหนื่อยล้า เคยไหมที่หยุดแล้วตั้งคำถามกับตัวเองว่าในวันที่เราอัปเดตระบบจนล้ำหน้า เรากำลังเข้าใกล้ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น หรือกำลังค่อยๆ สูญเสียตัวตนเดิมที่เราเคยเป็นไปทีละนิดกันแน่ และเราต้องการแบบนั้นจริงๆ เหรอ

เป็นเวลา 2 ปีกว่าๆ แล้วที่ผมไม่ได้เขียนหนังสือเล่มใหม่ ไม่แน่ใจว่ายังมีใครรอกันอยู่หรือเปล่า ผมเองก็คิดถึงทุกคนมาก และดีใจที่ได้กลับมาเขียนหนังสืออีกครั้ง ผมอิสญะ นักเขียนหน้าใหม่ที่เริ่มจากการเขียนผลงานผ่านเพจ นาซ่าก็พาเธอกลับมาไม่ได้ จริงๆ ก็เป็นเวลากว่า 10 ปีแล้วที่ผมทำงานเขียนมา แม้จะไม่ใช่สิ่งที่ผมทำได้ดีที่สุด ไม่ใช่สิ่งที่ถนัดที่สุด แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าการเขียนคือสิ่งที่ผมชอบที่สุด

ในช่วงเวลา 2 ปีที่หายไป จริงๆ ก็มีโปรเจกต์อยู่ในหัวตลอด แต่แค่อาจจะยังไม่ค่อยน่าสนใจเท่าไร เลยไม่ได้ทำต่อให้เสร็จสักอัน กลายเป็นว่า 2 ปีที่ผ่านมาก็แค่ใช้ชีวิตไปเรื่อย-ไปเปื่อย จนวันหนึ่งรู้สึกว่าไม่ได้ละ ปีนี้ GD (G-Dragon) คัมแบ็กแล้ว Bigbang คัมแบ็กแล้ว Justin Bieber คัมแบ็กแล้ว BTS ก็คัมแบ็กแล้ว คงถึงเวลาที่เราต้องคัมแบ็กบ้างแล้วเหมือนกัน (ว่าไปนั่น) อาจจะไม่ได้คาดหวังให้ปังเท่าเขา แต่ก็แอบหวังในใจอยู่บ้างว่านักอ่านเดิมที่คุ้นหน้าคุ้นตากันจะยังอยู่ไม่หายไป และหวังว่าจะได้พบเจอนักอ่านใหม่ๆ ที่เข้ามาทักทายเป็นกำลังใจให้ด้วยเหมือนกัน ขอบคุณนักอ่านทุกท่านที่ผ่านมา

อิสญะ

คำนำผู้วาดภาพประกอบ

การวาดภาพประกอบหนังสือเล่มนี้ในวันที่เทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเรามากขึ้น จนบางครั้งอาจสร้างภาพขึ้นมาได้เพียงไม่กี่วินาที แต่ขั้นตอนที่ค่อยๆ ร่างภาพตีความเนื้อหาก่อนจะวาดลงไปนั้น อาจจะมีรายละเอียดที่พิเศษของผู้วาดแต่ละคน คือใส่ความรู้สึกเวลานั้นๆ ลงไปในงานของตัวเองด้วย

อยากให้ผู้อ่านได้เห็นภาพและ “รู้สึก” ถึงสิ่งที่อิสญะและทาง ReenP ต้องการสื่อสารผ่านงานเขียนและภาพวาดออกไป ถึงแม้อาจเหลือเป็นร่องรอยความรู้สึกเล็กๆ แต่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพหนึ่งภาพมีความหมายขึ้นมา

ReenP

สารบัญ

01 — INITIALIZING 20

02 — UPDATING 78

03 — BUG DETECTED 138

04 — REBOOTING 206

LOADING...

ระบบตรวจพบว่าคุณใช้ชีวิต
ตามค่าที่ถูกตั้งไว้นานเกินไปแล้ว
ความทรงจำบางส่วนถูกซ่อน
ความรู้สึกบางอย่างถูกปิดกั้น
และฟังก์ชันคำว่า “ไม่เป็นไร”
ถูกเรียกใช้งานบ่อยมากกว่าปกติ

เริ่มกระบวนการรีเซต
การตั้งค่าระบบใหม่ [Y/N]
> _

ANALYZING. . .

SYSTEM : ONLINE
USER : UNKNOWN
LOCATION : UNKNOWN
TIME : UNKNOWN

RESET REQUEST RECEIVED...

[ERROR]

ไม่สามารถรีเซตการตั้งค่าระบบได้

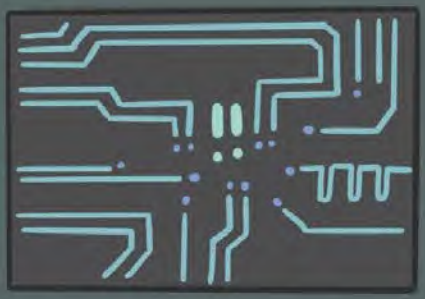
สิ่งที่ถูกปิดกั้นยังคงอยู่
สิ่งที่ซ่อนยังไม่หายไป
ไม่สามารถเรียกใช้ฟังก์ชัน
คำว่า “ไม่เป็นไร” ได้อีก

...

เริ่มกระบวนการติดตั้งระบบใหม่ [Y/N]
> _

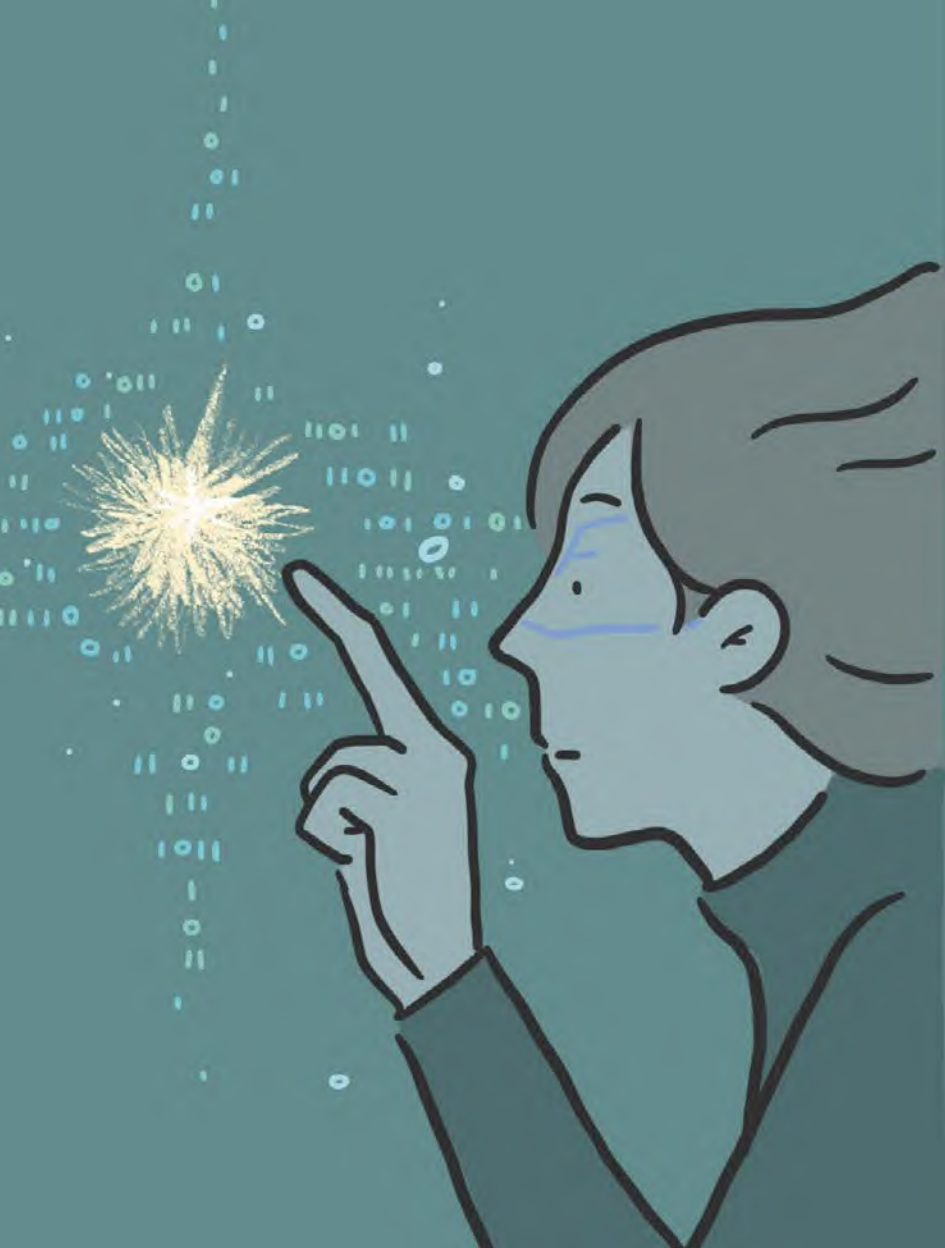

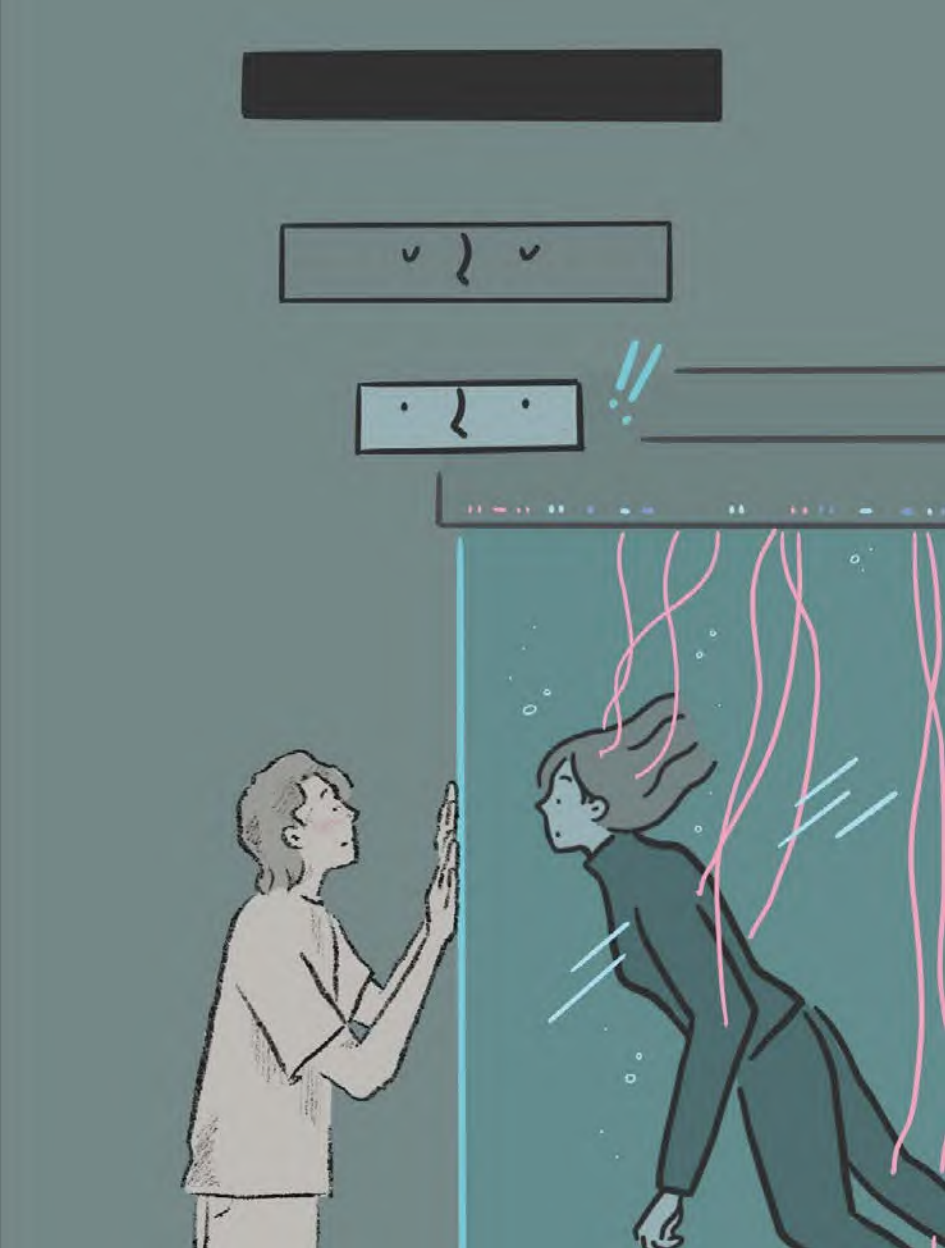
NEW FEELING ALERT!!

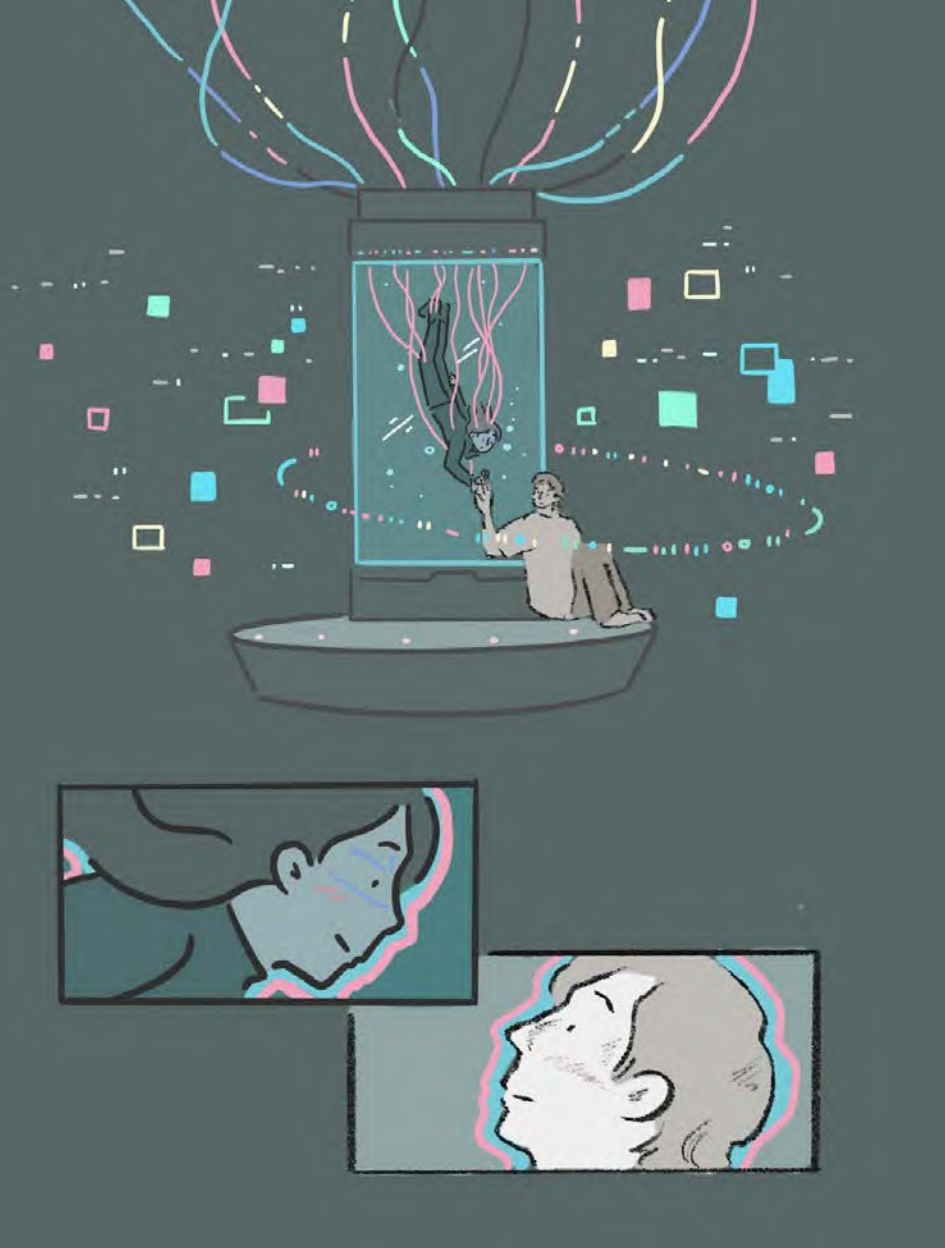

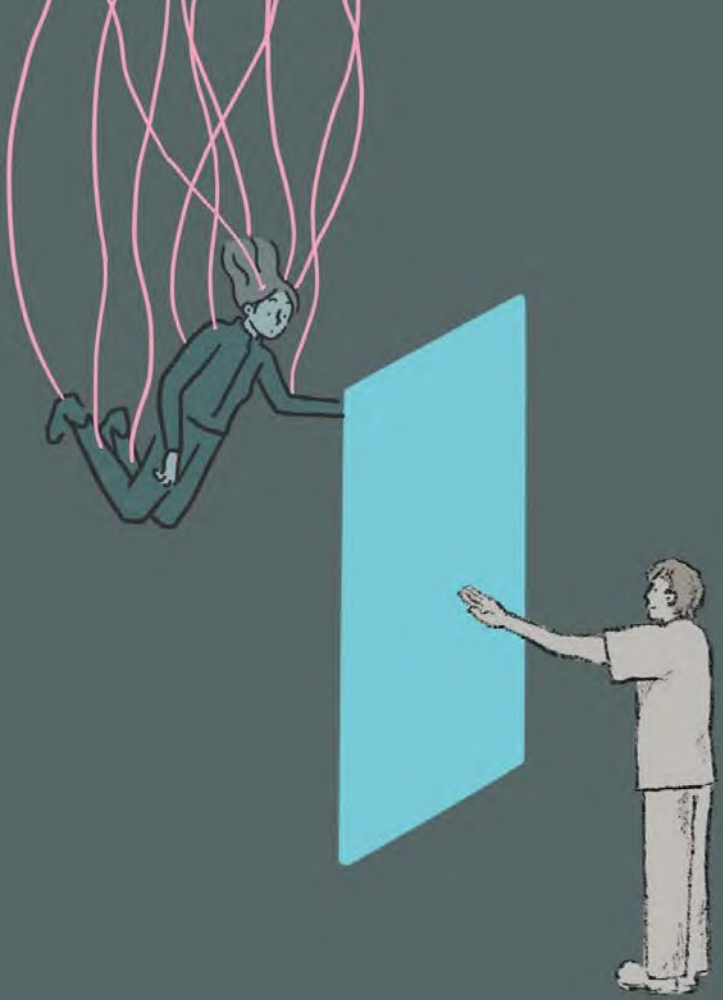

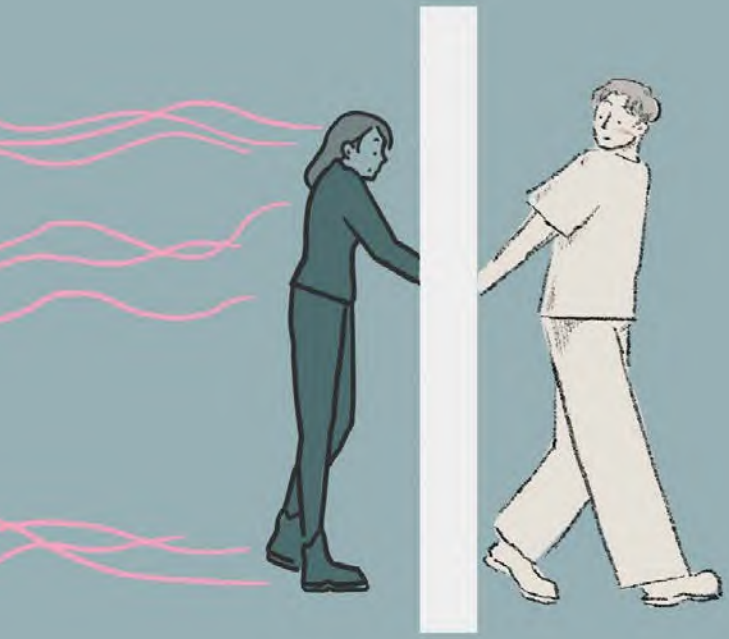

DATA FOUND
GOOD BYE

DELETE THIS FEELING
YES
NO

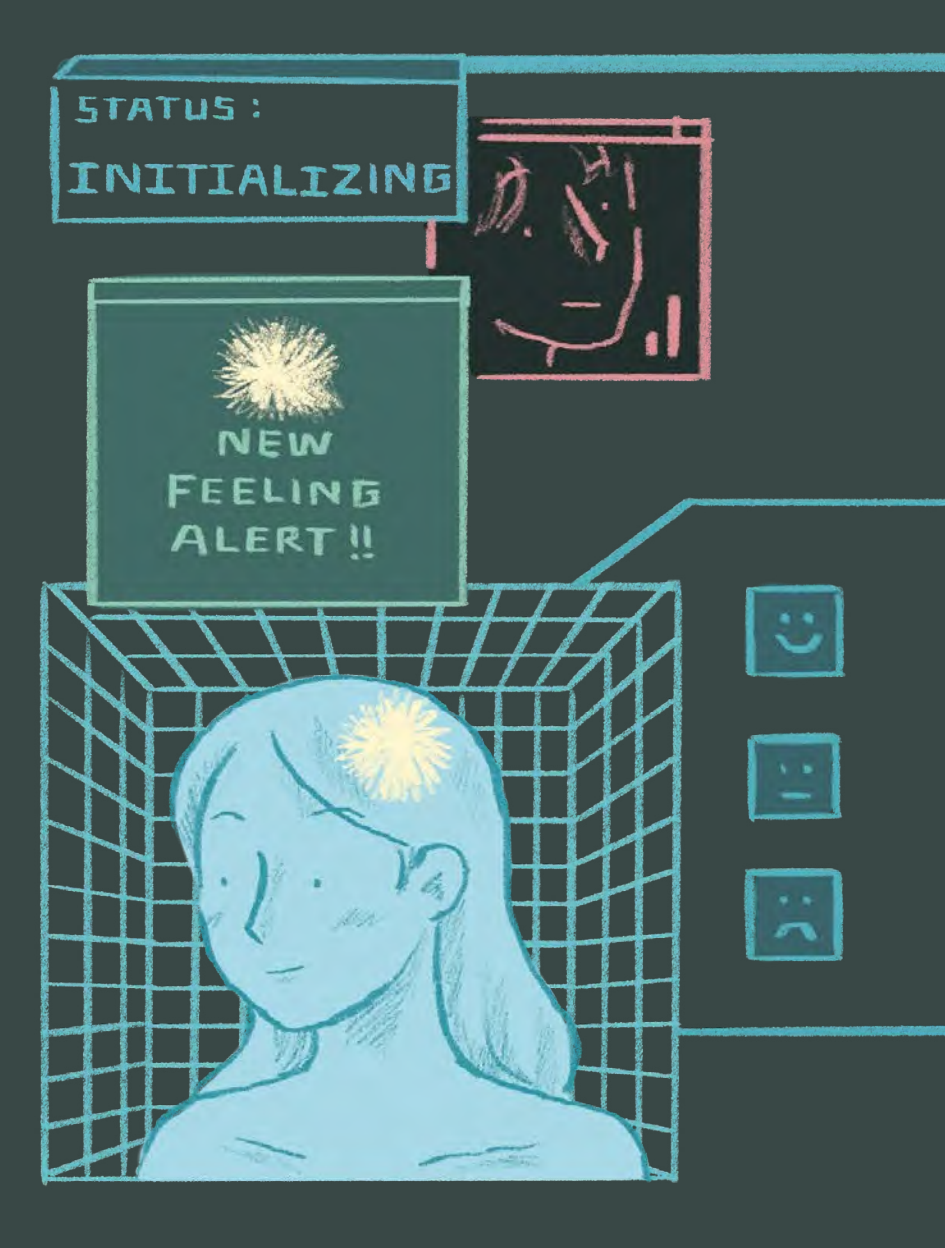

ตลอดช่วงเวลาของชีวิต
เราถูกปรับแต่งตั้งค่าใหม่
โดยไม่รู้ตัวอยู่เสมอ

จากเด็กคนหนึ่ง
ที่เคยอ่อนไหวกับทุกอย่าง
หัวเราะเพราะมีความสุข
ร้องไห้เพราะเสียใจ
รู้สึกอย่างตรงไปตรงมา

เราเติบโตขึ้นมา
พร้อมกับการเรียนรู้ว่า...

ไม่ใช่ทุกความรู้สึกที่ควรถูกแสดงออก
ไม่ใช่ทุกคนที่ควรเปิดใจให้
และไม่ใช่ทุกความสัมพันธ์
ที่จะอยู่กับเราไปตลอด

STATUS :
INITIALIZING
NEW
FEELING
ALERT !!

HURT

NO.
100
FEELING

EMOTIONAL
RATE : VERY HIGH

LEVEL
01

INITIALIZING

เราล้วนอยู่ในเส้นทาง
ที่กำลังตามหาอะไรบางอย่าง

บางคนตามหาความสุข
บางคนตามหาความรัก
ในระหว่างทางนั้น
ก็อาจมีหลายอย่างมากมาย
ให้เราต้องเผชิญ

ไม่ว่าปลายทางจะคืออะไร
จุดหมายข้างหน้า
จะเป็นความสุข
หรือสิ่งที่เกินความคาดหวัง

เมื่อถึงตอนนั้น
สิ่งที่เคยตามหา
จะยังสำคัญอยู่หรือเปล่า

ตั้งแต่เมื่อไรกัน
ที่ฉันเริ่มรู้สึกว่าไม่อิน
กับอะไรเลยสักอย่าง
เมื่อก่อนเคยมีวงดนตรีที่ชอบ
มีหนังหลายเรื่องที่อยากดู
มีงานอดิเรกหลายอย่างที่อยากทำ

ฉันมีชีวิตอยู่
แต่ข้างในว่างเปล่าไปแล้ว
ไม่มีอะไรที่อยากทำเป็นพิเศษ
ไม่ได้มีคนที่รักจนอยากอยู่ต่อ
มีก็แต่ความคาดหวังของคนอื่น
ที่ฉันต้องรับผิดชอบแบกเอาไว้

และมันเป็นแบบนั้นมาตลอด

ความอดทน
ไม่ใช่ฟังก์ชันหลัก
ของความรัก

ฉันไม่ใช่คนที่ชอบเรียกร้องอะไรจากใคร
เลยกลายเป็นคนที่ถูกมองข้ามง่ายที่สุด
หายไปก็ไม่เคยมีใครถามหา
เสียใจก็ไม่เคยมีใครมองเห็น

อาจเพราะที่ผ่านมา
ฉันทำเหมือนว่าไม่เป็นอะไร
เลยถูกปล่อยให้อยู่ตัวคนเดียวมาตลอด

–ไม่มีใครเลยที่พยายามเข้าใจ

บางความสัมพันธ์
ที่เราคิดว่ามันคือความรัก
จริงๆ แล้วแอบมีเงื่อนไขซ่อนอยู่
และเราก็ยอมรับไปแล้ว
โดยที่ไม่รู้ตัว

บางครั้งความสัมพันธ์
ก็ทำให้คนเราเข้าใจผิด
ว่าความอดทน
คือสิ่งเดียวกับความรัก

เราอยู่ตรงนั้นนานเกินไป
จนคิดว่าหน้าที่ของตัวเอง
คือคอยประคองคนอีกคน
ไม่ให้จมลงไปมากกว่าเดิม

ทั้งๆ ที่จริงแล้ว
คนเราจะเปลี่ยน
ก็ต่อเมื่อเขาอยากเปลี่ยน
ไม่ใช่เพราะมีใครรักเขามากพอ